

České dráhy, a.s.

k rukám předsedy představenstva Ing. Petra Žaludy

Nábřeží L. Svobody 1222

110 15 Praha 1

Ke sp.zn. 57975/2013-O25

Historicky též ke sp. zn. 55495/2009-O31, 130/2012-KNS, 1343/2012-O25, 1731/2012-O25

Doporučeně

V Praze dne 5. června 2013

Věc: Odvolání do rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace ze dne 27. 5. 2013, č. j. 57975/2013-O25

Dopisem ze dne 27. března 2012 požádalo Oživení, o. s., IČ: 6736 5353, sídlem Lublaňská 18, Praha 2, PSČ: 120 00, adresa pro doručování: Muchova 13/232, Praha 6, PSČ: 160 00, dále také jen „**Žadatel**“ ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí těchto informací:

1. informaci o tom, jaké všechny smlouvy či dodatky ke smlouvám uzavřela společnost České dráhy a. s. se společnostmi Masaryk Station Investment a. s., IČ: 27164233 a Masaryk Station Development a. s., IČ: 27185842, a to ve formátu: název smlouvy (dodatku smlouvy), datum uzavření smlouvy (dodatku smlouvy), identifikace smluvních stran, jméno osoby či osob, která / které smlouvu (dodatek smlouvy) za každou smluvní stranu podepsala,
2. kopie všech smluv podle bodu 1, včetně případných smluvních dodatků a příloh,
3. kopie stanoviska Advokátní kanceláře Rychetský a Hlaváček k materiálu "Řešení lokality Praha - Masarykovo nádraží - prováděcí smlouvy" z roku 2006, včetně případných dodatků a příloh.

Dne 23. 4. 2012 Žadatel podal odvolání proti odmítnutí části žádosti ze dne 16. 4. 2012 (**odmítnutí č. 1**). Dne 31. 5. 2012 obdržel žadatel rozhodnutí o odvolání, kterým bylo předchozí rozhodnutí společnosti České dráhy, a.s. IČ: 70994226 zrušeno a vráceno k novému projednání. Nadřízený orgán rozhodnutí zčásti zrušil a věc vrátil k novému projednání, s tím, aby rozhodnutí bylo odůvodněno ve smyslu naplnění znaků obchodního tajemství a nezbytnosti ochrany osobních údajů.

Dne 28. 6. 2012 obdržel Žadatel nové rozhodnutí o odmítnutí části žádosti (**odmítnutí č. 2**). Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 9. 7. 2012 odvolání. Na podané odvolání reagoval předseda představenstva Povinného subjektu pouze neformálním dopisem ze dne 9. 8. 2012, kterým na jedné straně přislíbil poskytnutí informací, ale na druhé straně žádné informace žadateli neposkytl. Na další urgence žadatele již Povinný subjekt nereagoval a žadateli nezbylo, než se obrátit na soud. Městský soud v Praze rozhodl rozsudkem ze dne 26. 4. 2013 tak, že postavil mezi stranami na jisto, že neformální dopis předsedy představenstva ze dne 9. 8. 2012 byl rozhodnutím o podaném odvolání, avšak pro absenci důvodů jej nelze po věcné stránce přezkoumat. Rozhodnutí předsedy představenstva soud proto zrušil a věc vrátil předsedovi představenstva Povinného subjektu k dalšímu řízení. Ten následně posoudil odvolání žadatele ze dne 9. 7. 2012 a napadené rozhodnutí o odmítnutí informace (odmítnutí č. 2) rozhodnutím ze dne 10. 5. 2013 opětovně zrušil. Rovněž v odůvodnění tohoto rozhodnutí předseda představenstva stanovil Povinnému subjektu mantinely, kterými se má v dalším řízení řídit.

Dne 27. 5. 2013 obdržel e-mailem žadatel rozhodnutí o odmítnutí informace (odmítnutí č. 3). V tomto rozhodnutí se Povinný orgán neřídil ani zákonem o svobodném přístupu k informacím, ani pokyny svého nadřízeného orgánu. Postup Povinného subjektu je veden zjevnou snahou protahovat řízení do nekonečna, neboť žádné zákonné důvody pro odmítnutí informace neexistují.

Z procesní opatrnosti Žadatel opakovaně uvádí, že skutečnost, že společnost České Dráhy, a.s. IČ: 70994226, dále také jen „Povinný subjekt“, je povinným subjektem ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím je mezi stranami zcela nesporná, neboť o tomto Povinném subjektem opakovaně tvrzeném „důvodu“ pro neposkytování informací již bylo pravomocně rozhodnuto soudy, viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. listopadu 2010, č.j. 10 Ca 117/2009-71 ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 8. září 2011, č.j. 9 As 48/2011-129.

Vzhledem k výše uvedeným opakovaným nepříznivým zkušenostem Žadatele s vyřizováním jeho žádostí o informace byl v dopise Žadatele ze dne 27. března 2012 rekapitulován rovněž dosavadní průběh soudních sporů mezi Žadatelem a společností České dráhy, a.s., kdy žadatel se některých informací obsažených v žádosti o informace z března 2012 domáhá již od prosince roku 2008.

Žadatel tímto podává

ODVOLÁNÍ

proti napadanému rozhodnutí, kterým bylo již potřetí a po věcné stránce stále shodně rozhodnuto o odmítnutí informací Žádosti o informace ze dne 27. března 2012.

Odvolání Žadatel zdůvodňuje takto:

Ad bod 1 Žádosti:

informaci o tom, jaké všechny smlouvy či dodatky ke smlouvám uzavřela společnost České dráhy a. s. se společnostmi Masaryk Station Investment a. s., IČ: 27164233 a Masaryk Station Development a. s., IČ: 27185842, a to ve formátu: název smlouvy (dodatku smlouvy), datum uzavření smlouvy (dodatku smlouvy), identifikace smluvních stran, jméno osoby či osob, která / které smlouvu (dodatek smlouvy) za každou smluvní stranu podepsala.

V tomto jediném případě Povinný subjekt částečně Žadateli poskytl rozhodnutím ze dne 16. 4. 2012 požadované informace a to ve formě tabulky, kde uvedl tyto údaje: název smlouvy, identifikace smluvních stran a datum uzavření smlouvy. K tomu Žadatel uvedl, že ani tyto informace nebyly úplné. V tabulce nebyly zmíněny žádné dodatky k uzavřeným smlouvám, a současně ani nebyla Žadateli poskytnuta informace ve smyslu, že žádné dodatky uzavřeny nebyly. Zejména u nájemních smluv je více než pravděpodobné, že k uzavřeným smlouvám existují i dodatky měnící v průběhu času stanovené nájemné. Dále Žadatel požadoval informaci ve formě „název smlouvy“, avšak Povinný subjekt poskytl informace pouze velmi nebdale, když například v položce název smlouvy uvedl „Nájemní smlouva na pozemky (dvě smlouvy)“ či „Nájemní smlouva na nebytové prostory (dvě smlouvy)“. Žadatel má za to, že název smluv bude v tomto případě zcela jistě jiný, například „Nájemní smlouva na pozemek parc.č. XY, kú YZ“. I kdyby však zněly názvy uzavřených smluv jen „Nájemní smlouva na pozemky“, musí být dvě smlouvy stejného názvu, které byly uzavřeny ve stejný den, nějakým způsobem uvnitř Povinného subjektu rozlišeny, například číslem jednacím či jiným označením smlouvy apod. Taková informace však v tabulce uvedena nebyla.

Žadatel zdůrazňuje, že Povinný subjekt se s touto námitkou žadatele nijak nevypořádal ani v rozhodnutí o odmítnutí žádosti č. 2, a dokonce ani v rozhodnutí o odmítnutí žádosti č. 3 a to tentokrát i přes výslovný pokyn nadřízeného orgánu předsedy představenstva Povinného subjektu ze dne 10. 5. 2013. Do dnešního dne, tedy více jak jeden kalendářní rok po odmítnutí žádosti o informace č. 1, tedy Povinný subjekt nijak neodůvodnil neposkytnutí úplných informací. Z jednání Povinného subjektu je patrná zjevná obstrukce při vyřizování žádosti o informace.

V nyní napadaném rozhodnutí (odmítnutí č. 3) Povinný subjekt pouze opětovně odmítl poskytnout požadovanou informaci ve formě jména osoby či osob, které za smluvní stranu smlouvu podepsala a to s odkazem na § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť dle názoru Povinného subjektu se jedná o osobní údaje, které je třeba chránit ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů a mohl by je žadateli poskytnout pouze se souhlasem dotčených osob, když Povinný subjekt jejich souhlas k poskytnutí osobních informací nemá.

Žadatel trvá na svém stanovisku, že právní posouzení Povinného subjektu je nepochybně nesprávné, neboť podle citovaného §8a se naopak osobní informace v zásadě poskytují a to v souladu s právními předpisy upravující jejich ochranu. Takovým právním předpisem je zejména Povinným subjektem citovaný zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Dle ustanovení § 5 odst. 2, písm. f) zákona o ochraně osobních údajů lze zpracovávat osobní údaje i bez výslovného souhlasu dotčeného subjektu, pokud Povinný subjekt „*poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení*“. Mezi takové osoby zcela nepochybně patří statutární orgány či jiné pověřené osoby Povinného subjektu, které požadované smlouvy uzavřely. Informace o jménu osoby, která za Povinný subjekt uzavřela zmíněné smlouvy, navíc nijak nesouvisí se soukromím této osoby či osob. Ochrana se rovněž neposkytuje tzv. zveřejněným osobním údajům, viz § 5 odst. 2, písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Zveřejněným osobním údajem pak ve smyslu § 4 písm. l) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů je „*osobní údaj zpřístupněný zejména hromadnými sdělovacími prostředky, jiným veřejným sdělením nebo jako součást veřejného seznamu*“. Jedná se typicky o osobní údaje uváděné v obchodním rejstříku, kde jsou uvedeny i statutární orgány, které za smluvní strany výše uvedené smlouvy podepsaly.

Žadatel z výše uvedených důvodů i nadále trvá na poskytnutí jmen osob, které smlouvy uzavřely, neboť tyto osoby nepoživají standardní ochrany svých osobních údajů.

Ad bod 2 Žádosti – údajné obchodní tajemství:

kopie všech smluv podle bodu 1, včetně případných smluvních dodatků a příloh,

K bodu 2 Povinný subjekt ve shodě s předchozím napadeným rozhodnutím o **odmítnutí informace č. 1** a napadeným rozhodnutím o **odmítnutí informace č. 2** označuje jako důvod pro neposkytnutí informací jako celku ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tedy údajnou existenci obchodního tajemství.

Zbývá jen dodat, že Povinný subjekt tentokrát přistoupil k odmítnutí smluv jako celku přes výslovný pokyn předsedy představenstva ze dne 10. 5. 2013, kdy výslovně bylo Povinnému subjektu sděleno toto: „žadatel v napadeném odvolání (ze dne 9. 7. 2012) oprávněně namítá, že předmětem obchodního tajemství nemůže být smlouva jako celek“. Pokyn nadřízeného orgánu však Povinný subjekt ani v náznaku nerespektoval. Z jednání Povinného subjektu je patrná zjevná obstrukce při vyřizování žádosti o informace. Lze jen konstatovat, že odůvodnění postupu Povinného subjektu se s postupem let naopak čím dál více zkracuje a stává stále více a více nepřezkoumatelným. Žadatel má za to, že smyslem postupu Povinného subjektu je vyvolávat soudní spory, ve kterých nelze jeho rozhodnutí po věcné stránce přezkoumat.

Ani v jednom případě (**odmítnutí č. 1, odmítnutí č. 2, odmítnutí č. 3**) však Povinný subjekt neuvedl, z jakých konkrétních důvodů považuje tyto informace (celé smlouvy) za údajně chráněné z důvodu existence obchodního tajemství. Zákon Povinnému subjektu jednoznačně ukládá povinnost, aby své rozhodnutí o odmítnutí informace řádně odůvodnil, tedy aby u každé jedné konkrétní smlouvy či jiné požadované informace zcela zřetelně, jasně a konkrétně uvedl, v čem spatřuje důvody pro poskytnutí ochrany. Povinný subjekt pouze (respektive v tom lepším případě) mechanicky opisuje znění obchodního zákoníku s tím, že bez dalšího tvrdí, že podmínky pro ochranu obchodního tajemství jsou dle jeho přesvědčení naplněny. Rozhodnutí Povinného subjektu tedy neobsahuje ani náznak skutečných důvodů, proč by (možná) některé informace, respektive některé krátké pasáže některé smlouvy eventuálně mohly podléhat částečné ochraně. Napadené rozhodnutí je v tomto ohledu nepřezkoumatelné, neboť žádné odůvodnění neobsahuje. **Ve skutečnosti v napadeném rozhodnutí žádné konkrétní důvody ochrany nejsou uvedeny prostě a jen proto, že žádné takové ani neexistují.**

Dále se v napadeném rozhodnutí Povinný subjekt odvolává na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2004, sp. zn. 7A 118/2002 s tím, že „*se nelze domáhat listiny jako takové, ale pouze informace o obsahu listiny*“. V této souvislosti žadatel poukazuje na pozdější rozsudek NSS ze dne 7.5.2008, č.j. 1 As 17/2008-67, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS č. 8/2008, strana 676: „*Informací není selektivní sdělení obsahu smlouvy, nýbrž text smlouvy v její celistvosti jako takový. Jestliže žadatel požádal o poskytnutí informace kopií smlouvy, je povinný subjekt povinen pořídit fotokopii.*“

Nad rámec výše uvedeného žadatel poukazuje na skutečnost, že Povinný subjekt neposkytl žadateli ani smlouvy, ani jakoukoli jinou (byť i jen třeba částečnou) informaci o obsahu listiny a to dokonce ani informaci o ceně vynaložené z veřejných prostředků, což je mimochodem v přímém rozporu jak se zákonem (§ 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím), tak s rozsudkem NSS, na který se sám Povinný subjekt odkazuje.

Pro úplnost Žadatel opětovně uvádí, že dle ustanovení § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, tvoří obchodní tajemství „*skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje*“.

Aby tedy mohla nějaká informace být předmětem ochrany na základě obchodního tajemství, musí zároveň naplňovat všech pět zákonem stanovených znaků. **Obchodní tajemství je definováno objektivně** a nelze jeho ochranu vztahovat na jakékoli informace dle rozhodnutí účastníků smlouvy či dokonce jen dle rozhodnutí či ničím nepodloženého tvrzení Povinného subjektu. Žadatel dále konstatuje, že mezi skutečnosti obchodní povahy, které lze považovat v určitém konkrétním případě za obchodní tajemství, patří např. seznamy zákazníků, popřípadě dodavatelů, cenové kalkulace výrobních nákladů, připravované vzorníky atd. Za skutečnosti výrobní povahy lze například považovat výrobní programy, technologické postupy, výrobní vzory a prototypy, receptury atd. Konečně ke skutečnostem technické povahy, které lze chránit jako obchodní tajemství, se dají řadit technické výkresy, projektová dokumentace atd. Existenci žádné z těchto skutečností v požadovaných smlouvách pak Povinný subjekt netvrdí a dle přesvědčení Žadatele zde takové skutečnosti ani uvedeny nejsou.

Jak již bylo řečeno, není možné, aby bylo odepřeno poskytnutí informace o obsahu celé smlouvy. K této skutečnosti se vyjádřil také Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č.j. 7A 118/2002. „*V souladu s § 9 odst. 2 InfZ, zejména nelze z důvodu ochrany obchodního tajemství odepřít poskytnutí informace o ceně. Smyslem tohoto ustanovení je umožnit veřejnou kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky. Jelikož samotná informace o ceně nevypovídá o způsobu hospodaření, je nutné společně s ní vždy poskytnout alespoň rámcovou informaci o předmětu plnění, za něž se cena poskytuje, a to v rozsahu nezbytném pro posouzení hospodárnosti využití veřejných prostředků.*“

Z výše uvedeného je zřejmé, že i v případě pokud by některá z požadovaných smluv přeci jen obsahovala určitou pasáž, kterou by bylo možno částečně přiznat právo ochrany z důvodu obchodního tajemství (což Žadatel i nadále zpochybňuje), jednalo by se pouze o konkrétní krátký úsek z celé smlouvy. Takové případné chráněné místo si lze s velkou dávkou fantazie představit snad jen u smlouvy o projektu. V žádném případě však nelze takové ustanovení hledat ve smlouvě o budoucí smlouvě kupní, smlouvě nájemní či dokonce smlouvě o zřízení předkupního práva, která je uložena ve sbírce listin na katastru nemovitostí. K těmto námitkám Žadatele ovšem zůstal Povinný subjekt opět opakovaně lhostejný. Pro úplnost Žadatel uvádí v souladu s ustálenou judikaturou, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 A 3/2002-46 ze dne 14. 1. 2004, že „*údajům je poskytnuta dostatečná ochrana již jejich znečitelněním v autentickém textu*“. Začernění předmětného chráněného údaje či krátké pasáže celé smlouvy je zcela působivé ochránit případné obchodní tajemství. Ochranu obchodního tajemství totiž nelze pojímat tak, že kvůli jednomu chráněnému odstavci se Žadateli neposkytne smlouva jako celek.

Ad bod 3 Žádosti:

kopie stanoviska Advokátní kanceláře Rychetský a Hlaváček k materiálu "Řešení lokality Praha - Masarykovo nádraží - prováděcí smlouvy" z roku 2006, včetně případných dodatků a příloh.

K bodu 3 Povinný subjekt ve shodě s předchozím napadeným rozhodnutím o **odmítnutí informace č. 1** a napadeným rozhodnutím o **odmítnutí informace č. 2** označuje jako důvod pro neposkytnutí informací jako celku ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tedy údajnou existenci obchodního tajemství.

K tomuto tvrzení Povinný subjekt již nic bližšího neuvádí a nelze tedy z odůvodnění vyčíst, v čem má údajné obchodní tajemství spočívat. V tomto smyslu žadatel odkazuje na argumentaci k bodu 2 Žádosti, kdy rozhodnutí Povinného subjektu je dle přesvědčení žadatele záměrně vyhotoveno tak, aby jeho obsah nebylo možné přezkoumat.

Dále k bodu 3 žádosti o informace Povinný subjekt nově označuje jako důvod pro odmítnutí informace rovněž i ustanovení § 11 odst. 1, písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, když dále tuto myšlenku pouze velmi drobně rozvádí tak, že „ke zpracování stanoviska došlo na základě vnitřního pokynu společnosti České dráhy, a.s.“ a že tedy obdržené „stanovisko je výlučně vnitřní záležitostí společnosti České dráhy, a.s.“ Zmíněné ustanovení však na daný případ nedopadá a nelze jej použít.

Žadatel předně zdůrazňuje, že dle zákona o svobodném přístupu k informacím se v § 11 jedná pouze o fakultativní důvod pro odmítnutí informace. Povinný subjekt jej nemusí využít, ani kdyby byly veškeré podmínky splněny (což dle přesvědčení žadatele není tento případ). Pro úplnost však žadatel uvádí, že Povinný subjekt v tomto případě musí o to více zvažovat, zda v konkrétním případě je uplatnění důvodu pro omezení přístupu k informacím skutečně nezbytné a zda současně existuje legitimní zájem na neposkytnutí požadované informace.

Dále žadatel zdůrazňuje, že dle § 11 odst. 1 nelze informace odmítnout, ale maximálně jejich rozsah omezit. Pokud tedy Povinný subjekt neposkytne informaci, která byla žádána (kopie listin), musí vždy poskytnout alespoň informaci o jejich obsahu, což Povinný subjekt neučinil.

Konečně pak § 11, odst. 1, písm. a) se vztahuje toliko k vnitřním pokynům a personálním předpisům Povinného subjektu. Takovým pokynem by snad mohl s dávkou mimořádné fantazie být jakýsi blíže neurčený pokyn k vypracování stanoviska (který však žadatel nepožaduje), nikoliv však stanovisko advokátní kanceláře samotné. Vypracované stanovisko nemá ke vnitřním pokynům ani personálním předpisům povinného subjektu naprosto žádnou vazbu, když jeho předmětem není řešení vnitřních poměrů Povinného subjektu, ale konkrétní prováděcí smlouva uzavřená s třetí stranou.

Vzhledem k výše uvedenému Žadatel

n a v r h u j e,

aby předseda představenstva napadené rozhodnutí ze dne 27. 5. 2013, č.j. 57975/2013-O25 zrušil a přikázal Povinnému subjektu požadované informace poskytnout.

S pozdravem

Oživení, o.s.

Radana Tichavská, výkonná ředitelka

 oživení
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ
Muchova 13/232
160 00 Praha 6
Tel.: 257 531 983
Mob.: 608 732 091
oziveni@oziveni.cz
IČO: 67 36 53 53, www.oziveni.cz

Podací lístek

Vypíjí pošta:		
512 31	Roztoky u Jilemnice	279
RR136967080CZ 442		26.00Kč
06.06.13	0.031kg 180024	69 118
Cena:	0.00Kč Dobírka:	0.00Kč
Placeno v hotovosti:		26.00Kč
Odesílatel		
OZIVENÍ, O.S.		
MUCHOVA 13		
160	00	Praha 6
*Tel. číslo: +420		*Kód zákazníka (odesílatele)
*E-mail:		
Adresát		Dobírka Kč
Česko dráhy, a.s.		0.00
Ing. Petr Chalud		Udaná cena Kč
Nábřeží L. Svobody 1222		XXXXXXXXXX
110	15	Praha 1
*Tel. číslo: +420		*Kód zákazníka (adresáta)
*E-mail:		
Druh zásilky	Hmotnost	Cena služby
R	0.031kg	26.00Kč
Podací číslo	Poznámka (doplňkové služby)	Placeno v hotovosti
RR136967080CZ		26.00Kč